

บทที่ 3

ความมหัศจรรย์แห่งอัลกุรอาน

3.1 การวิวรรณ์และสถานะของมุหัมมัด ﷺ ต่ออัลกุรอาน

3.1.1 ความไม่รู้หนังสือของมุหัมมัด ﷺ

จากศาสนประวัติที่ปรากฏในชีวิตประวัติของนบีมุหัมมัด ﷺ ว่าท่านเป็นผู้ไม่รู้หนังสืออ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ เนื่องด้วยที่ท่านมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยที่ชาวอาหรับใช้ชีวิตในสังคมอวิชาล้าหลังเป็นอย่างมาก ประชาชาติส่วนใหญ่ไร้วิชาการในทุกๆ ด้าน เว้นแต่เพียงความรู้พื้นฐานที่ท่านได้รับในแต่ละวันเท่านั้น เช่น ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงแกะในช่วงที่ท่านรับใช้บฏอูลิบ วิทยาการการสู้รบในสมรภูมิ เรื่องการเมืองในบางโอกาสที่ท่านได้เข้าร่วมการทำสนธิสัญญาในหิลาฟ อลฟูฏูล เรื่องการตัดสินคดีความที่ท่านเป็นตัวแทนในการยกหินดำไปวาง ณ กะอูบะฮฺ ซึ่งสามารถสร้างความพึงพอใจแก่เผ่าต่างๆ ที่เกิดการขัดแย้งกัน และท่านได้มีโอกาสทำธุรกิจระหว่างประเทศ โดยเดินทางไปค้าขายยังประเทศเยเมนถึง 4 ครั้ง และประเทศซาม (ซีเรีย) ซึ่งความรู้เหล่านี้ล้วนแต่ถูกถ่ายทอดในวงจำกัดเฉพาะที่ประสบในชีวิตประจำวันของท่านเท่านั้นเอง (Dr.Imāduddīn Khafīl, 1981: 5)

อัลกุรอานได้ยืนยันในเรื่องนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا

لَا زَانَ الْمُبْطُوتِ ﴾

(سورة العنكبوت: 48)

ความว่า “และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใดๆ และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน”

(สุเราะฮ์อัลอันกะบูต :48)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (١٦)

(سورة يونس: 16)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รับรู้อัลกุรอานนั้น แน่อนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมาก่อนนั้น พวกท่านไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ?”

(สุเราะฮ์ยูนุส :16)

และรายงานจากหะดีษว่า ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮา) ได้กล่าว

ว่า

((أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْوَحْيِ الرَّؤْيَا الصَّالِحَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبَّ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، وَكَانَ يَخْلُو بَعَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ - اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَزَوَّدُ لِدَلِّكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى جَاءَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ فَجَاءَهُ الْمَلِكُ فَقَالَ: اقْرَأْ، قَالَ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ قَالَ: "فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ، قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي الثَّلَاثَةَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: ﴿ اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ

الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ ﴾))

(رواه البخاري: 3)

ความว่า “สิ่งแรกที่ถูกระทานแก่ท่านศาสนทูต ก่อนได้รับการวะหฺยูคือท่านมักจะฝันดี ในฝันของท่าน ท่านเห็น

ความฝันนั้นในสภาพเหมือนแสงอรุณ ต่อมาท่านมักจะชอบอยู่ตามลำพังคนเดียวเพื่อประกอบศาสนกิจ ท่านจะอยู่ตามลำพังในถ้ำหรืออยู่เป็นเวลาหลายๆ คืน ก่อนจะกลับมาเอาเสบียงอาหารจากที่บ้านไปอยู่ที่นั่น และท่านกลับมาเอาเสบียงจากนางคอดีญะฮฺเพื่อการนั้น จนกระทั่งท่านได้รับสังฆกรรม ขณะที่ท่านอยู่ในถ้ำหรืออุญฺิบริลได้มาหาท่านและกล่าวว่า “จงอ่าน” ท่านตอบว่า “ฉันอ่านไม่เป็น” ท่านกล่าวว่า แล้วเขาก็จับตัวฉันและกอดรัดจนหายใจไม่ออกแล้วจึงปล่อย เขาก็กล่าวอีกว่า “จงอ่าน” ฉันก็ตอบว่า “ฉันอ่านไม่เป็น ต่อมาเขาก็จับตัวฉันเป็นครั้งที่สองและกอดรัดจนหายใจไม่ออกแล้วจึงปล่อย” เขาก็กล่าวอีกว่า “จงอ่าน” ฉันก็ตอบว่า “ฉันอ่านไม่เป็น ต่อมาเขาก็จับตัวฉันเป็นครั้งที่สามและกอดรัดจนหายใจไม่ออกแล้วจึงปล่อย” เขาก็กล่าวว่า ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ﴾

มีความว่า “จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1996 :3)

จากหลักฐานและเหตุการณ์นี้สามารถสรุปได้ 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 จากเหตุการณ์ในหะดีษนี้เป็นการยืนยันว่า มุฮัมมัดไม่เพียงแต่ไม่รู้และไม่ได้รับการศึกษามาก่อนแล้ว แต่อีกทั้งไม่สามารถอ่านและเขียนได้แม้แต่คนเดียว

ประเด็นที่ 2 จากอายะฮ์ทั้งสองในอัลกุรอานได้อธิบายให้เห็นว่า มนุษย์ถูกสร้างมาจากก้อนเลือด ที่แสดงถึงความมหัศจรรย์แห่งขั้นตอนการสร้างมนุษย์ (Najib Karim al-Aghar, 2005: 45)

เหล่านี้เป็นการยืนยันว่า ท่านเป็นศาสนทูตของพระเจ้า ผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงคัดเลือกเพื่อทำการสั่งสอนและเผยแผ่แก่ประชาชาติต่อไป ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้

﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ (سورة الجمعة: 2)

(سورة الجمعة: 2)

ความว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งเราะฮ์ขึ้นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อสาธยายอายะฮ์ต่างๆ ของพระองค์แก่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขาศุ่ ผ่อง และทรงสอนคัมภีร์และความสุขุมคัมภีร์ภาพแก่พวกเขา และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม”

(สุเราะฮ์อัลญุมอะฮ์: 2)

3.1.2 ความไม่รู้หนังสือของมุหัมมัด ﷺ ถูกกลบฝังด้วยอะหฺยู (วิวรรณ์)

เป็นที่รู้กันว่าในแถบคาบสมุทรอาหรับในยุคแรกจนถึงยุคของท่านนบีมุหัมมัด ﷺ มีชีวิตอยู่นั้นนับได้ว่าเป็นยุคมืด คือยุคที่ปราศจากวิชาความรู้ในเรื่องวิชาการสมัยใหม่หรือในเรื่องวิทยาศาสตร์แม้แต่ชนิดเดียว โดยเฉพาะความรู้ในเรื่องวิวัฒนาการของทารกในครรภ์ ชาวอาหรับส่วนใหญ่แล้วเป็นชนชาติที่ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ มีส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการศึกษา แต่จะนั้นแล้วยังไม่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องวิวัฒนาการและพัฒนาการการกำเนิดมนุษย์แต่อย่างใด

หลังจากคริสต์ศตวรรษที่ 5 โดยเฉพาะชนชาติอาหรับและชนชาติอื่นๆ โดยทั่วไปนั้นไม่มีทางที่จะสามารถเรียนรู้เรื่องการไหลเวียนของเลือดและการก่อตัวเป็นมนุษย์เป็นต้น เพราะวิชาการและความรู้ลักษณะนี้เพิ่งมาปรากฏในศตวรรษหลังๆ นี้เอง จากการศึกษาจากประวัติศาสตร์ปรากฏว่า ยังไม่มีจารึกที่สมบูรณ์ถึงการสร้างและการบังเกิดมนุษย์ เช่น การลำดับขั้นตอนการสร้าง การบอกลักษณะถึงการพัฒนาการของมดลูก และยังไม่ปรากฏว่ามีเครื่องมือที่สามารถพิสูจน์ถึงการพัฒนาการของทารกในครรภ์มารดาได้

ถ้าหากคาดการณ์ว่า นบีมุหัมมัด ﷺ สามารถที่จะหาโอกาสเรียนรู้เรื่องนี้แล้ว การที่จะรู้ว่าทารกมีการพัฒนาการในช่วงแรกนั้น โดยเฉพาะในช่วงของการยังเป็นก้อนกบที่มีความยาวไม่เกิน 0.05 มิลลิเมตร ซึ่งอวัยวะนี้ไม่ได้อยู่ในส่วนของมดลูกที่มีความสลบซับซ้อน ดังนั้นการที่จะเข้าใจและรู้ถึงที่อยู่ของก้อนกบนั้นเป็นไปได้แน่นอน

ดังนั้นเป็นไปได้แน่นอนที่ผู้หม้มัดจะสามารถอธิบายและบอกลักษณะของทารกในช่วงตั้งครรภ์ในช่วงสัปดาห์แรกๆ และเป็นไปได้แน่นอนที่จะกำหนดระยะเวลาของพัฒนาการทารกเป็นช่วงๆ ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับผลการศึกษาและพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ในสมัยใหม่

3.1.3 การทำทายแห่งอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาและพระองค์ทรงรอบรู้ต่อทุกสิ่งที่ยังประโยชน์แก่มนุษย์และสิ่งทีพวกเขาต้องการในการใช้ชีวิตในโลกนี้และในโลกอาคีเราะฮ์ (โลกหลังจากความตาย) โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้วอัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างมาในสภาพที่มีความจำกัดในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านพลังกำลังความสามารถ ด้านความรู้ และด้านสติปัญญา พวกเขาจะไม่สามารถใช้ชีวิตไปในหนทางที่พระองค์ทรงประสงค์ หรือหนทางที่สามารถตอบสนองความต้องการของการใช้ชีวิตอย่างแท้จริงได้ ไม่ว่าจะการใช้ชีวิตในลักษณะปัจเจกบุคคล มีส่วนร่วมในสังคม หรือตอบสนองความต้องการของร่างกายและจิตใจต่อการใช้ชีวิตในโลกนี้และโลกอาคีเราะฮ์ ที่จะทำให้เขาหลุดพ้นจากการทรมานของพระองค์ และให้ได้มาซึ่งความผาสุกในโลกอาคีเราะฮ์อย่างนิรันดร์ ประการแรกที่มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์อย่างยิ่ง คือที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งศาสนทูตเพื่อชี้แนะและแนะแนวทางที่เที่ยงตรงที่สามารถตอบสนองความประสงค์ของพระเจ้าผู้สร้างได้ เช่นแนวทางในหลักการศรัทธา หลักการสักการะกิจ หลักการใช้ชีวิตในสังคม หรือหลักการบริหารการปกครองเป็นต้น (Muhammad Ali Shaqīq Al-nadwīy, 2011: 22)

ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งบรรดาเราะฮ์สูลในทุกๆ ประชาชาติ พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا ...﴾

(سورة النحل: 36)

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะฮ์สูลมาในทุกประชาชาติ...”

(สุเราะฮ์อันนะหฺล : 36)

ผู้ใดได้ทำการศึกษาประวัติศาสตร์การเผยแผ่ศาสนาของบรรดาเราะฮ์สูลคนก่อนๆ แล้ว เขาจะพบว่าการเผยแผ่ของบรรดาเราะฮ์สูลทั้งหมดล้วนต้องผ่านกระบวนการการทำทายจากกลุ่มชนหรือชนชาติของพวกเขามาทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าโดยสัญชาตญาณของมนุษย์

ยากที่จะตอบรับสังขกรรม โดยตรงกันข้ามแล้วจะมีการหันหลังและปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดา
 เราะสูลและองค์อภิวาฬผู้ทรงสร้าง แต่หลังจากที่พวกเขาได้รับสังขกรรมและได้ประจักษ์ผ่าน
 มุญญิชาต (ปาฏิหาริย์) ของบรรดาเราะสูลนั้นๆ แล้ว พวกเขาจะหันกลับมาศรัทธาต่อการ
 เป็นศาสนทูตและการศรัทธาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในที่สุด

ดังกรณีเช่น บรรดานักมายากลที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออนบีมูซา عليه السلام ก่อนที่พวกเขา
 จะได้เห็นไม้เท้ากลายเป็นงู และก่อนที่พวกเขาได้เห็นแสงสว่างสาดส่องออกมาจากช่องนิ้ว
 มือของ นบีมูซานั่นเอง (ดู สุเราะฮ์อฮฺฮา: 22-23) กรณีกลุ่มชนของนบีสอลิฮ์ที่ปฏิเสธศรัทธา
 ต่อท่านก่อนที่พวกเขาได้เห็นอุฐุเพศเมียตัวหนึ่งได้ออกจากก้อนหิน (ดู ซูเราะฮ์อัลอะฮฺรอฟ:
 77-79) กลุ่มชนของนบียีซา عليه السلام ที่พวกเขาได้มีศรัทธาหลังจากประจักษ์ถึงความสามารถของ
 ท่านนบียีซา عليه السلام ที่สามารถปลุกคนตายให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา รักษาคนตาบอดแต่กำเนิดให้
 มองเห็นได้เช่นคนปกติ รักษาคนเป็นโรคเรื้อนหายเป็นปกติด้วยพระประสงค์ของพระองค์
 อัลลอฮ์ (ดู สุเราะฮ์ฮุอ์ลิมรอน: 49)

ซึ่งเรื่องราวปาฏิหาริย์เหล่านี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิลฉบับเก่าและใหม่
 และอัลกุรอานอย่างสอดคล้องกัน

หลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเราะสูลนั้น ท่านได้ถูก
 ทำทนายจากกลุ่มชนเพื่อให้นำมาซึ่งความห้ำหั่นและปาฏิหาริย์ที่สามารถยืนยันและบ่งบอก
 ถึงการเป็นศาสนทูตของท่าน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ... ﴾

(سورة طه: 133)

ความว่า “และพวกเขากล่าวว่า ทำไมเขาจึงไม่นำสัญญาณ
 หนึ่งจากพระเจ้าของเขามาให้เรา...”

(สุเราะฮ์อฮฺฮา: 133)

และพระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿١٠﴾ أَوْ
 تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا
 ﴿١١﴾ أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتُمْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ

وَأَلْمَلْتِكُمْ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقٍ فِي
السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۗ قُلْ
سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

(سورة الإسراء: 90-93)

ความว่า “และพวกเขาบอกว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นลำธารแก่เรา หรือให้ท่านมีส่วนอินทผลัม และองุ่นให้มันแยกเป็นลำน้ำหลายสาย พวยพุ่งออกมาท่านกลางมัน หรือท่านทำให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาบนพวกเราเป็นเสี้ยวๆ ตามที่ท่านอ้าง หรือนำอัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์มาให้เราเห็นต่อหน้า หรือให้ท่านมีบ้านที่ประดับประดาไว้หนึ่งหลัง หรือท่านขึ้นไปบนชั้นฟ้า และเราจะไม่ศรัทธาสำหรับการขึ้นไปของท่านจนกว่าท่านจะนำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาให้เราได้อ่าน จงกล่าวเถิด มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของฉัน ฉันมิได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นมนุษย์ เป็นเราะสุล”

(สุเราะฮ์อัลอิสรออ: 90-93)

ท่านเราะสุล ﷺ ได้ตอบรับการท้าทายนั้นด้วยความอนุมัติของอัลลอฮ์ ﷻ ปาฏิหาริย์และความมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นตามที่พวกเขาประสงค์ เช่น ปาฏิหาริย์ของท่านเราะสุล ﷺ ที่สามารถอธิบายถึงรูปลักษณะของบัยตุลมักดิส (มัสยิดอักศอ) ในขณะที่ท่านนั้นอยู่ที่เมืองมักกะฮ์ เหตุการณ์อิสรออและมิจรอจ¹ เหตุการณ์ที่ป้ายประกาศว่าบาตรของพวกกูร็อยฮ์ต่อท่านและเผ่าของลูกหลานฮาเซ็มถูกคิดกีดกันอย่างสิ้นซากเว้นแต่พระนามของอัลลอฮ์เท่านั้น ปาฏิหาริย์น้ำที่พุ่งออกมาจากปลายนิ้วมือของท่านเราะสุล ปาฏิหาริย์ของอาหารที่เตรียมไว้สำหรับ 2 คน แต่สามารถรับประทานได้มากกว่า 1,000 คนในช่วงสงครามที่อนค็อกเหล่านี้เป็นต้น

¹ อิสรออและมิจรอจ คือ การเดินทางจากเมืองมักกะฮ์สู่ปาเลสไตน์และขึ้นสู่ฟ้าชั้นที่เจ็ด เกิดขึ้นในขณะที่มีอายุ 52 ปี

การทำทายเป็นมูหัมมัด ﷺ ต่อประชาชาติเพื่อประพันธ์บทให้เหมือนกับ
อายะฮ์อัลกุรอาน มี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับแรก ทำทายเป็นให้นำมาเช่นอัลกุรอานทั้งหมด ดังในอายะฮ์ที่ว่า

﴿ قُلْ لِيْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا
يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾ (88)

(سورة الإسراء: 88)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด แน่แน่นอนหากมนุษย์
และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะ
นำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้
ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม”

(สุเราะฮ์อัลอิสรอฮ์ :88)

ระดับที่สอง การทำทายเป็นการให้ประพันธ์เช่นอัลกุรอานเพียง 10 สุเราะฮ์
อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِينَ وَادْعُوا مَنْ
أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (13)

(سورة هود: 13)

ความว่า “หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุหัมมัด) ได้ปลอม
แปลงอัลกุรอานขึ้นมา (มุหัมมัด) จงกล่าวเถิด ดังนั้น พวก
ท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้
อย่างอัลกุรอาน และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถใน
หมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์ (ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นพวก
สัตย์จริง”

(สุเราะฮ์ฮูด :13)

ระดับที่สาม การทำทายเป็นการให้ประพันธ์เช่นอัลกุรอานเพียงสุเราะฮ์เดียว
เท่านั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (23)

(سورة البقرة: 23)

ความว่า “และถ้าหากสุเจ้ายังคงกลางแกลงสงสัย ในสิ่งที่เราได้ส่งมาแก่บ่าวของเรา ก็ขอให้สุเจ้า จงแต่งตั้งมาสักสุเราะฮฺหนึ่ง ที่เหมือนกับสิ่งนี้ สุเจ้าอาจจะเรียกใครอื่น นอกจากอัลลอฮฺมาช่วยเหลือสุเจ้าก็ได้ ถ้าหากสุเจ้าแน่จริง (ในความสงสัยก็จงทำ)”

(สุเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ :23)

พระองค์ได้ตรัสอีกว่า

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَلْعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

(سورة يونس : 38)

ความว่า “หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุหัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเช่นนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมีได้มายัง”

(สุเราะฮฺยูนุส: 38)

ไม่ว่าอัลกุรอานจะทำลายทั้งมนุษย์และญินด้วยการให้ประพันธ์เพียงสุเราะฮฺเดียว หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทำลายพวกเขาด้วยการให้นำมาซึ่งอัลกุรอานทั้งเล่มหรือ 10 สุเราะฮฺ แต่แล้วอริยชนชาวอาหรับหรือชนชาติอื่นๆ ก็ไม่สามารถตอบสนองการทำทายนั้นจนกระทั่งทุกวันนี้และจะไม่มีการเล่นแบบอัลกุรอานตลอดไปได้เลย เสมือนกับว่านับวันความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานยิ่งจะปรากฏมาให้มนุษย์ได้เห็น ได้ประจักษ์ มีหน้าซ้ำทำให้มนุษย์ยิ่งรู้และจำนนต่อความอ่อนแอของพวกเขาเอง (Najib Karim al-Aghar, 2005: 25)

เป็นที่น่าสังเกตว่า การปาฏิหาริย์และความมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับบรรดานบีหรือเราะฮฺลก่อนๆ นั้น เป็นปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่สามารถสัมผัส จับต้องหรือมองเห็นได้ เพื่อเป็นการยืนยันได้ในเวลาที่จำกัดเท่านั้น ส่วนปาฏิหาริย์ในสมัยนบีมุหัมมัด ﷺ นั้นไม่เพียงเป็นสิ่งสัมผัสได้ แต่เป็นปาฏิหาริย์เชิงนามธรรมและสัมผัสไม่ได้ นั่นคืออัลกุรอาน ทั้งนี้เพื่อปกป้องรักษาศาสนาของพระองค์ให้คงความสมบูรณ์จวบจนวันสิ้นโลก ดังนั้นปาฏิหาริย์ของ

ท่านเสมือนเป็นการเล่าเหตุการณ์ในอดีต และเป็นการเปิดเผยต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นอนาคต เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และศรัทธาต่อสัจธรรมเหล่านี้และจะยังคงดำรงอยู่ตลอดไปจวบจนวันกิยามะฮ์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتٌ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ ﴾

(سورة العنكبوت: 50-51)

ความว่า “และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมสัญญาณต่างๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมิถูกประทานมายังเขา จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ้งเท่านั้น มิเพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(สุเราะฮ์อัลอันกะบุด : 50-51)

อายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นถือเป็นหลักฐานที่ชัดเจนที่สามารถยืนยันได้ว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตอบรับการเรียกร้องจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธาเพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาว่าอัลกุรอานนั้นเป็นหลักฐานที่ดีที่สุดในการยืนยันถึงการเป็นนบีมุหัมมัด ﷺ

และด้วยหลักฐานนี้สามารถที่จะมาลบล้างข้อกล่าวหาหรือคำใส่ร้ายต่อท่านเราะสูล ﷺ ที่ว่าท่านได้รับอิทธิพลความรู้วิชาการจากนักปราชญ์ในสมัยนั้นในการประพันธ์และแต่งอัลกุรอานขึ้นมาเอง

ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นความรู้จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเพื่อเป็นการรับรองว่า มุหัมมัด ﷺ นั้นได้รับความรู้จากญิบริล (เทวทูตแห่งพระเจ้า) ที่มาจากอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ว่า นบีมุหัมมัด ﷺ ได้รับวิวรณ์จากอัลลอฮ์ ﷻ อย่าง

แท้จริง และอัลกุรอานจึงเป็นคัมภีร์และคำดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริงที่ประทานลงมา เพื่อเผยแพร่สู่ประชาชาติในทุกยุคสมัยและทุกที่ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ
يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (๓)

(سورة النساء: 166)

ความว่า “แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงยืนยันในสิ่งที่พระองค์ได้
ทรงประทานลงมาแก่เจ้าว่า พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้น
มาด้วยความรู้ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็ยืนยันด้วย และ
เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยืนยัน”

(สุเราะฮ์อนนิสาฮ์ : 166)

ท่านอิบนุกาษีร (Ibn Kathīr, 1997: 1/640) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า، أَنْزَلَ
نั้นหมายถึง ความรู้ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ที่จะให้มนุษย์รับรู้ในสิ่งที่เป็
นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับข้อแนะนำ เป็นสิ่งที่แยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ
ระหว่างสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงพอพระทัยกับสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว และความรู้เกี่ยวกับความ
เร้นลับในอดีตและอนาคต และได้บอกถึงคุณลักษณะอันประเสริฐของพระองค์ที่บรรดานบี
และมะลาอิกะฮ์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ในวันแต่ต้องได้รับการบอกเล่าจากพระองค์เท่านั้น

เหล่านี้คือรัศมีแห่งวิวรรณ์ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติผ่านทางศาสนทูตในทุกยุค
ทุกสมัย แม้ว่ากาลเวลาที่ล่วงเลยผ่านมาแล้วหรือเวลาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นข้อแตกต่าง
ระหว่างวิวรรณ์ในสมัยเราะฮ์ลุล ﷻ กับสมัยก่อนหน้านี้ ดังที่ท่านเราะฮ์ลุล ﷻ ได้กล่าวไว้

((مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا
كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ
أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

(رواه البخاري: 7274)

ความว่า “ไม่มีนบีคนใดในบรรดานบีทั้งหลาย เว้นแต่จะถู
กประทานหลักฐานต่างๆ เพื่อมนุษย์จะได้ศรัทธาและแท้จริงสิ่งที่ได้
ประทานแก่ฉันนั้นเป็นวิวรรณ์จากอัลลอฮ์แก่ฉัน ดังนั้นฉันหวังว่า

ในวันกิยามะฮฺนั้นจะเป็นผู้หนึ่งที่มีคนติดตาม (แนวทางของฉัน)
มากที่สุด”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1996 : 7274)

ในอัลกุรอานมีหลายโองการที่บ่งบอกถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และจะยังคงดำรงคงไว้ยาวนานเท่านานจนถึงวันกิยามะฮฺ โดยที่คำบอกเล่าของอัลกุรอานในลักษณะนี้จะปรากฏขึ้นแน่นอน แต่ขึ้นอยู่กับข้อมูลจริงและวิธีการของแต่ละสมัยที่แตกต่างกันไป อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾ ﴾

(سورة ص : 87-88)

ความว่า “มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวง
มนุษย์ และแน่นอน เจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอานใน
ระยะเวลาอันใกล้นี้”

(สุเราะฮฺศอด : 87-88)

ความมหัศจรรย์ที่อัลกุรอานกล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคือ การค้นพบสิ่ง
เร้นลับในการสร้างสรรค์มนุษย์ ที่มีศึกษาและพิสูจน์ด้วยวิทยาการใหม่ๆ ต่อไปในอนาคต ดัง
ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ سَتَرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ

﴿ الْحَقُّ أَوْلَمَ يَكْفُرْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ ﴾

(سورة فصلت : 53)

ความว่า “เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเรา
ในขอบเขตอันไกลโพ้นและ ในตัวของพวกเขาเอง
จนกระทั่งจะเป็นประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็น
ความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็น
พยานต่อทุกสิ่ง”

(สุเราะฮฺฟุศลีต : 53)

ตัวอักษร “ซัน” จากคำว่า ﴿سُرِّيهِمْ﴾ ในอายะฮ์นี้บ่งบอกถึงการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และคำว่า “อัลอาฟาก” ﴿الْأَفَاقِ﴾ คือปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ในห้วงจักรวาลอันไกลโพ้น รวมถึงบนพื้นโลก (Ibn Manzūr, 2003: 1/164)

อัสเซากานีย์ (al-Shaukānīy, 1997 :4/523) ได้ให้คำอธิบายถึงอายะฮ์นี้ว่า “อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงให้พวกเขา (กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา) ได้เห็นประจักษ์ถึงสัจธรรมของอัลกุรอาน รวมถึงสัญญาณในห้วงจักรวาลและในตัวมนุษย์เองว่ามาจากอัลลอฮ์ ﷻ”

มีอัลกุรอานอีกหลายโองการที่ยืนยันถึงความรอบรู้แห่งพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ต่อสิ่งที่อยู่ในกรรมมรรคา เช่น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿... وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ...﴾

(سورة فاطر: 11)

ความว่า “...และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรภ์และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์...”

(สุเราะฮ์ฟาฏีร์ :11)

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ...﴾

(سورة لقمان: 34)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอวสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก...”

(สุเราะฮ์ลุดกมาน: 34)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

(سورة آل عمران: 6)

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่สิ่งใดที่ควรได้รับการ

เคารพสักการะใดๆนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(สุเราะฮ์อัลอิหมรอน: 6)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ ... ﴾

(سورة النجم: 32)

ความว่า “พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดิน และเมื่อครั้งพวกเจ้าเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้า...”

(สุเราะฮ์อันนัจญุม: 32)

จากหลายๆ อายะฮ์ที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นสัญลักษณ์ที่ยากแก่การพิสูจน์เกี่ยวกับการพัฒนาการของทารกในครรภ์มารดา และขั้นตอนของการสร้างอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ชาติหันมาพิจารณาและคิดไตร่ตรองตัวเองว่า ทำไมอัลลอฮ์ ﷻ ถึงได้ย้าถึงเรื่องนี้ในหลายๆ อายะฮ์ด้วยกัน? มีเพียงผู้รู้เกี่ยวกับกุมารแพทย์บางคนเท่านั้นเองที่สามารถหาคำตอบต่อประเด็นนี้ได้ เพราะครรภ์มารดาเป็นสิ่งเร้นลับ เป็นอวัยวะที่อยู่ภายในร่างกายมนุษย์ ซึ่งเป็นการยากต่อการพิสูจน์ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพัฒนาการของทารกในครรภ์ เว้นแต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัยที่สามารถขยายให้มองเห็นได้ ซึ่งเครื่องมือประเภทนี้ ล้วนแล้วยังไม่ปรากฏในสมัยของท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ในขณะที่อัลกุรอานได้อธิบายอย่างละเอียดในหลายๆ โองการด้วยกัน

ดังนั้นปาฏิหาริย์และสิ่งเร้นลับที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงถือเป็นความมหัศจรรย์ทางนามธรรม ซึ่งแน่นอนย่อมมีความสำคัญยิ่งกว่าความมหัศจรรย์ที่เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ ยุคแห่งความเจริญได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษยชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และมนุษย์จะไม่สามารถปฏิเสธในสิ่งที่ตัวเองมองไม่เห็น

3.2 ความหมายของ “อิญาซ” (ความมหัสจรรย์) แห่งอัลกุรอาน

3.2.1 ความหมายด้านภาษา

จากคำว่า “อิญาซ” เป็นภาษาอาหรับ มาจากคำผัน (عجز) ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

- ยืนยงถึงความอ่อนแอ หมายถึง แสดงถึงไม่มีความสามารถ (Muhammad Afiy Shafiq al-Nadwiy, 2011: 25)

- บ่งบอกถึงความอ่อนแอของมนุษย์ในการที่จะรับรู้สัจธรรมแห่งศาสตร์ (Kařim Najib al-Aghar, 2005: 572)

- การกระทำที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์” (อับดุลลอฮฺ บิน กอเซ็ม, 2529: 23)

ดังนั้นอิญาซของนบีมุหัมมัด คือสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปราศจากการต่อต้านใดๆ ในยามที่มีการทำทายเป็น

จากนิยามข้างต้น คำว่า “อิญาซ” หรือความมหัสจรรย์ หมายถึง คำที่บ่งบอกถึงความอ่อนแอต่อความเป็นจริงและสัจธรรมแห่งศาสตร์ที่มนุษย์ไม่สามารถรับรู้ได้อย่างถ่องแท้ได้

3.2.2 ความหมายเชิงวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์

ความหมายของมหัสจรรย์เชิงวิทยาศาสตร์ พอสรุปได้ดังนี้

1) อุละมาอ์หรือนักวิชาการอิสลามในอดีตได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ “อิญาซ หรือ มุอญชะฮฺ” ว่าเป็นสิ่งที่นอกเหนือกฎธรรมชาติ ที่มาพร้อมด้วยการทำทายเป็น และปราศจากการต่อต้านใดๆ” (Yusuf al-Hāj Ahmad, 2007: 14)

2) “ความสอดคล้องในเชิงสำนวนความหมายชัดเจนในด้านการยกเป็นหลักฐานจากอัลกุรอานหรือสุนนะฮฺต่อความจริงและสัจธรรมแห่งศาสตร์ที่ยังไม่ปรากฏในสมัยการประทานอัลกุรอาน และไม่สามารถล่วงรู้ได้นอกจากต้องอาศัยการพิสูจน์และทดลองด้วยเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงแห่งอัลกุรอานที่ท่านเราะสูลได้นำมาจากอัลลอฮฺ” (Kařim Najib al-Aghar, 2005: 573)

ขยายความจากความหมายข้างต้น กล่าวคือ

- ความสอดคล้องกับทฤษฎีและผลการพิสูจน์ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้น และสะท้อนความสัจธรรมที่เป็นจริงที่สามารถเทียบกับความหมาย ส่วนวนและประโยคที่ปรากฏในแม่บทแห่งอัลกุรอานและสุนนะฮ์ได้

- การตีความจากโองการอัลกุรอานหรือจากหะดีษที่บ่งบอกถึงข้อเท็จจริงที่ย่อมปรากฏขึ้นจริง ซึ่งไม่ใช่เป็นการเกิดขึ้นโดยบังเอิญ

จากความหมายข้างต้นสามารถทำความเข้าใจระหว่างความหมายด้านภาษา และความหมายด้านวิชาการนั้นว่า อัลลอฮ์ ﷻ ได้อธิบายและทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน ด้วยหลายๆ ความหมายที่บ่งบอกและสอดคล้องกับความจริงที่ย่อมปรากฏขึ้น ในขณะที่มนุษย์ในสมัยก่อนๆ ยังไม่มีความรู้ และเมื่อเวลาได้ผ่านพ้น จะปรากฏจากหลักฐานมายืนยันถึงความอ่อนแอและอวิชาที่จะล่วงรู้เรื่องอย่างนี้ และความจริงได้ปรากฏต่อหน้าพวกเขาว่าสิ่งที่เป็นสัจธรรมและความจริงนี้ย่อมมีพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจและรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับแน่นอนจะทำให้พวกเขากลับหันมาศรัทธาในพระเจ้า นั่นคือ อัลลอฮ์ ﷻ (Karim Najib al-Aghar, 2005: 573)

ดังนั้นสิ่งที่หมายถึงความมหัศจรรย์แห่งอัลกุรอาน คือ การยืนยันว่าอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานจากอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง และเป็นการยืนยันถึงความสัจจริงของการเป็นนบีของมุหัมมัดที่จำเป็นต้องศรัทธาและเจริญรอยตามแบบอย่างอย่างจริงจัง (Muhammad ‘Ali Shāfiq al-Nadwī, 2011: 25)

3.2.3 ประเภทของความมหัศจรรย์แห่งอัลกุรอาน

ความมหัศจรรย์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้จารึกไว้อัลกุรอานที่ได้ประจักษ์ต่อมวลมนุษย์และได้เกิดขึ้นในโลกนี้มีหลายด้าน ในที่นี้ขอยกตัวอย่างมาเพียง 5 ประเภท ดังนี้

3.2.3.1 ความมหัศจรรย์ในห้วงจักรวาลและโลก

มนุษย์ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับชีวิตและโลกมาตั้งแต่อดีตกาล คำถามพื้นฐานที่ผู้คนทุกเผ่าพันธุ์ได้สงสัยกันคือ โลกและจักรวาลที่มนุษย์อาศัยอยู่มีจุดกำเนิดหรือไม่? หากมีแล้วการกำเนิดที่เกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไร? และใครเป็นผู้สร้าง?

ในแต่ละช่วงเวลาตามยุคสมัย คำถามพื้นฐานนี้ได้ถูกค้นหาโดยนักปรัชญา นักคิด นักวิทยาศาสตร์ รวมทั้งนักวิชาการศาสนา ได้ให้คำตอบและอธิบายแตกต่างกันไปตาม ความรู้ ความเชื่อ ความศรัทธา โดยได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งๆ ในแต่ละช่วงเวลานั่นเอง

คุณค่าของอัลกุรอาน ไม่ได้อยู่ที่การอ่านหรือเป็นแค่เพียงหลักการในศาสนา เท่านั้น ผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ในศาสตร์แขนงต่างๆ ทั้งแพทยศาสตร์ คณิตศาสตร์ อักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ได้ถึงความรู้แจ้งทุกๆ ด้านที่กล่าวไว้ในอัลกุรอาน

อิสลามเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตหนึ่งของมนุษยชาติที่ได้ตอบคำถามพื้นฐานเหล่านี้ได้อย่างแม่นยำและถูกต้องผ่านวิโรจน์ของพระเจ้าที่ได้ให้ความกระจ่างไว้ดังนี้

﴿ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۗ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾

(سورة الأنعام: 101)

ความว่า “พระองค์ผู้ทรงสร้าง บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน อย่างไม่เล่าที่พระองค์จะทรงมีพระบุตร โดยที่พระองค์มิได้ ทรงมีคู่ครอง? และพระองค์นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ก็ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม: 101)

ตัวอย่างเช่น

ก) อัลกุรอานว่าด้วยจุดกำเนิดของจักรวาล

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่ว่าด้วยจักรวาลวิทยา ซึ่งมาจากการสังเกตและจาก ทฤษฎี ชี้ให้เห็นได้อย่างแน่ชัดว่า ครั้งหนึ่งทั้งจักรวาลนั้นว่างเปล่า จะมีก็แต่ก้อน “กลุ่มควัน” (เช่น กลุ่มควันซึ่งประกอบด้วยก๊าซร้อนมีดครีမ်ที่ปกคลุมอยู่อย่างหนาแน่น) ซึ่งเป็น ปรากฏการณ์หนึ่งที่ไม่สามารถโต้แย้งได้เกี่ยวกับวิชาจักรวาลวิทยาสสมัยใหม่ที่มีมาตรฐาน ใน ปัจจุบันนี้ นักวิทยาศาสตร์สามารถเฝ้าสังเกตเห็นดวงดาวใหม่ๆ ที่กำลังก่อตัวขึ้นจากเศษ “กลุ่มควัน” ที่หลงเหลืออยู่

บรรดาดวงดาวที่ทอแสงระยิบระยับในเวลาค่ำคืนนั้น เป็นเพียงกลุ่มควันกลุ่มหนึ่งในจักรวาลเท่านั้น พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอ่านดังนี้

﴿ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ... ﴾

(سورة فصلت: 11)

ความว่า “แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก...”

(สุเราะฮ์ฟุศลีต :11)

เนื่องจากพื้นโลกและผืนฟ้า (ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ดาวพระเคราะห์ กาแล็กซี่ และอื่นๆ) ทั้งหมดได้ก่อตัวมาจาก “กลุ่มควัน” กลุ่มเดียวกัน เราจึงพอสรุปได้ว่า พื้นโลกและผืนฟ้านั้นแต่เดิมเชื่อมต่อกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว จากนั้นจึงโคจรออกมาจาก “กลุ่มควัน” กลุ่มเดียวกัน แล้วจึงก่อตัวและแยกตัวออกจากกัน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอ่านดังนี้

﴿ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَنَقَّهُمَا ... ﴾

(سورة الأنبياء: 30)

ความว่า “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน?...”

(สุเราะฮ์อัลอันบิยาอ์ :30)

ข) อัลกุรอ่านว่าด้วยทะเลและแม่น้ำ

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้ค้นพบว่า ในสถานที่ซึ่งทะเลสองสาขามารวมกัน จะเกิดสิ่งขวางกั้นทะเลทั้งสองไว้ โดยที่สิ่งขวางกั้นดังกล่าวนี้จะแบ่งทะเลทั้งสองออกจากกัน เพื่อที่ว่าทะเลแต่ละแห่งจะได้มีอุณหภูมิ ความเข้มและความหนาแน่นของมวลน้ำที่แตกต่างกัน อัลกุรอ่านได้กล่าวไว้ว่า มีสิ่งขวางกั้นระหว่างทะเลทั้งสองที่มารวมกัน และทะเลทั้งสองจะไม่สามารถถูกล้ำผ่านไปได้ พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ مَجَّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ ﴾

(سورة الرحمن: 19-20)

ความว่า “พระองค์ทรงทำให้น้ำทั้งสองไหลมาบรรจบกันระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นก็คืขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน”

(สุเราะฮ์อิรเราะฮฺมาน :19-20)

แต่เมื่อคัมภีร์อัลกุรอานกล่าวถึงเรื่องราวระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม อัลกุรอานมักจะกล่าวว่าจะมี “เขตหวงห้าม” โดยมีสิ่งขวางกั้นไม่ให้น้ำทั้งสองรวมกันได้ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ดังนี้

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ

بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجُجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

(سورة الفرقان: 53)

ความว่า “และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน อันนี้จืดสนิทและอันนี้เค็มจัดและทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่กั้นขวางอันแน่นหนา”

(สุเราะฮ์อัลฟุรกอน :53)

อาจมีข้อสงสัยว่า ทำไมอัลกุรอานจึงกล่าวถึงการแบ่งเขต เมื่อพูดถึงเรื่องสิ่งกั้นแบ่งแยกระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม แต่ไม่กล่าวถึงการแบ่งเขตดังกล่าวเมื่อพูดถึงสิ่งกั้นแบ่งแยกระหว่างทะเลสองสาย?

ฮารุน ยะห์ยา (Harun yahya, n.d.: 48) วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้ค้นพบว่าในบริเวณปากแม่น้ำ ที่ซึ่งน้ำจืดและน้ำเค็มมาบรรจบกันนั้น สถานภาพจะค่อนข้างแตกต่างจากสิ่งที่ได้พบในสถานที่ซึ่งทะเลสองสายมาบรรจบกัน โดยพบว่าสิ่งที่แยกน้ำจืดออกจากน้ำเค็มในบริเวณปากแม่น้ำนั้นคือ “เขตที่น้ำเปลี่ยนแปลงความหนาแน่น โดยที่ความหนาแน่นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนจะเป็นสิ่งที่แยกน้ำสองสายนี้ออกเป็นสองชั้น การแบ่งเขตดังกล่าวนี้ จะมีความแตกต่างในเรื่องของความเค็มระหว่างน้ำจืดและน้ำเค็ม

ฮารุน ยะห์ยา (Harun yahya, n.d.: 49) การค้นพบเมื่อเร็วๆ นี้โดยนักสมุทรศาสตร์ คือการที่ทะเลสองแห่งมาบรรจบกัน แต่น้ำจากทะเลทั้งสองนั้นก็ไม่ได้หลอมรวมเข้าหากัน เนื่องจากลักษณะตามธรรมชาติที่เรียกว่า “แรงตึงผิว” ซึ่งเกิดจากความหนาแน่นของน้ำ

ที่แตกต่างกัน ทำให้น้ำจากทะเลแต่ละแห่งไม่ผสมรวมกัน เหมือนกับมีแนวกันบางๆ มาขวางไว้

ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ โดยการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการวัดอุณหภูมิ ความเค็ม ความหนาแน่น ออกซิเจนที่ไม่ละลายน้ำ และอื่นๆ ด้วยสายตาของมนุษย์จะไม่สามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างการมาบรรจบกันของทะเลทั้งสองแห่งได้ ซึ่งทะเลทั้งสองนั้นดูเหมือนเป็นทะเลพื้นเดียวกัน เช่นเดียวกันที่สายตาของมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นการแยกกันของน้ำในบริเวณปากแม่น้ำที่ผสมผสานกันของน้ำ 3 ชนิด ได้แก่ น้ำจืด น้ำเค็ม และการแบ่งเขต (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-e.htm> - 14 กรกฎาคม 2554)

ค) อัลกุรอานว่าด้วยทะเลลึกและคลื่นใต้น้ำ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿أَوْ كَلَّمَتِ فِي بَحْرِ لَيْلِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ﴾

﴿سَابَّ ظَلَمْتُمْ بَعْضًا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ كُدَّهُمْ يُكْدِرُهَا...﴾

(سورة النور: 40)

ความว่า “หรือเปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขา และเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาที่ทับซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน...”

(สุเราะฮ์อันนุร :40)

ยูไซฟ อัลฮาญญ อะหมัด (Yūsuf al-Hāj Ahmad, 2007: 441-442) ได้อธิบายว่า ในอายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงกล่าวถึงความมืดทึบที่พบในมหาสมุทรและทะเลลึก ซึ่งมีการค้นพบว่าความมืดทึบนั้นอยู่ลึกลงไปประมาณ 200 เมตรและลึกลงไปกว่านั้น ณ ที่ความลึกดังกล่าว เกือบจะไม่มีแสงสว่างส่องผ่านลงไปได้เลย ระดับความลึกที่ต่ำกว่า 1000 เมตร จะไม่มีแสงใดๆ ทั้งสิ้น มนุษย์จะไม่สามารถดำลึกลงไปได้มากกว่าสี่สิบเมตร โดยไม่ใช่เรือดำน้ำหรืออุปกรณ์พิเศษช่วยเหลือ มนุษย์จะไม่สามารถรอดชีวิตกลับขึ้นมาได้ ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือเมื่ออยู่ในส่วนที่มีดึกของมหาสมุทร เช่น ในความลึกที่ 200 เมตร เป็นต้น

อัลคุรฎูบีย์ (al-Qurtubiy, 1964:12/285) ที่หมายถึงความมืดในอายะฮ์นี้คือ ความมืดของก้อนเมฆ ความมืดของเกลียวคลื่น ความมืดกลางคืน และความมืดของท้องทะเล แล้วไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ในความมืดนั้นแม้แต่คนเดียว

นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบความมืดที่บดบังกล่าวเมื่อต้นศตวรรษที่ 20 นี้เอง โดยใช้เครื่องมือพิเศษและเรือดำน้ำ ซึ่งสามารถนำพวกเขาดำลงสู่ก้นลึกของมหาสมุทรได้ อีกทั้งยังสามารถเข้าใจได้จากประโยคต่างๆ ต่อไปนี้ที่ปรากฏอยู่ในอายะฮ์ที่กล่าวมาแล้ว “... ภายใต้อท้องทะเลลึก ปกคลุมไปด้วยเกลียวคลื่น เหนือขึ้นไปก็เป็นเกลียวคลื่น เหนือขึ้นไปก็เป็นกลุ่มเมฆ...” สายน้ำของมหาสมุทรและท้องทะเลลึกจะปกคลุมไปด้วยเกลียวคลื่น และที่อยู่เหนือเกลียวคลื่นเหล่านั้นก็คือเกลียวคลื่นลูกอื่นๆ จึงทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ชั้นที่สองที่เต็มไปด้วยเกลียวคลื่นจำนวนมากมานั้นแท้จริงก็คือพื้นผิวของคลื่นต่างๆ นั่นเอง เนื่องจากอายะฮ์อัลคุรฎูบีย์บดบังกล่าว ได้กล่าวว่าเหนือขึ้นไปจากคลื่นชั้นที่สองจะมีกลุ่มเมฆ แต่คลื่นชั้นแรกละ เป็นอย่างไร นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ว่า ยังมีคลื่นใต้น้ำซึ่ง เกิดขึ้นเนื่องจากมีชั้นน้ำที่มีความหนาแน่นต่างกันมาประสานกัน

บรรดาคลื่นใต้น้ำจะปกคลุมสายน้ำใต้มหาสมุทรและท้องทะเลลึก เพราะว่าสายน้ำระดับลึกจะมีความหนาแน่นที่สูงกว่าสายน้ำที่อยู่เหนือกว่า คลื่นใต้น้ำนั้นกระทำหน้าที่เสมือนคลื่นที่อยู่บนผิวน้ำ คลื่นเหล่านั้นสามารถแตกสลายได้เช่นเดียวกับคลื่นที่อยู่บนผิวน้ำ คลื่นใต้น้ำจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่คลื่นเหล่านั้น สามารถตรวจจับได้ด้วยการตรวจหาอุณหภูมิหรือความเปลี่ยนแปลงของความเค็ม ณ สถานที่ที่กำหนด (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-f.htm>- 14 กรกฎาคม 2554)

ฮารุน ยะห์ยา (Harun yahya, n.d.: 51) นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่ามีความมืดใต้น้ำมากมาย “ปรากฏอยู่ในบริเวณรอยต่อของระดับชั้นของน้ำที่มีความหนาแน่นแตกต่างกัน” คลื่นใต้น้ำเหล่านี้ครอบคลุมไปทั่วบริเวณในระดับน้ำลึกของทั้งทะเลและมหาสมุทร เนื่องจากน้ำที่อยู่ในระดับความลึกมากกว่าย่อมมีความหนาแน่นสูงกว่าน้ำในชั้นเหนือขึ้นไป คลื่นใต้น้ำนั้นมีลักษณะคล้ายคลื่นที่ผิวน้ำ ซึ่งแตกสลายตัวได้ ทั้งนี้ เราไม่สามารถมองเห็นคลื่นใต้น้ำได้ด้วยตาเปล่า แต่เราสามารถตรวจวัดได้จากการศึกษาระดับอุณหภูมิและระดับความเค็มที่เปลี่ยนแปลงไป ที่บริเวณใดบริเวณหนึ่ง

3.2.3.2 มหัทธกรรย์แห่งบัพญญติที่ว้ด้วยกรล้งใช้หรือห้มปฏิบัติ

บัพญญติของศานนอิสลามเป็นบัพญญติสุดท้ยที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้บัพญญติไว้แก่มนุษยชาติของนบีมุหัมมัด ﷺ จนถึงวาระสุดท้ยของโลกรนี้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเหือมนุษย์ทุกคนต้องยึดปฏิบัติในบัพญญติต่างๆ นั้นคือศานนแห่งอัลลอฮฺ ﷻ บัพญญติต่างๆ ที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ล้งใช้หรือห้มปฏิบัติล้วนมีความเร้นลับและเป็นนัยที่บ่งชี้ถึงความมหัทธกรรย์ในบริบทของมันเอง ตัวอย่างบัพญญติที่มีนัยบ่งชี้ถึงความเร้นลับ คือ

1) บัพญญติว้ด้วยห้มการรับประทานเลือด อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับประเด็นนี้ คือ

﴿ قُلْ لَا آءِد فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنْ اضْطَرََّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

(سورة الأنعام: 145)

ความว้ “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว้ฉันไม่พบว้ในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้มแก่ผู้บริโภคมที่จจะบริโภคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออก หรือเนื้อสุกร แท้จริงมันเป็นสิ่งโสภม หรือเป็นสิ่งละเมิด ซึ่งถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮฺที่มัน ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน โดยมีใช่เป็นผู้แสวงหา และมีใช่ผู้ละเมิด แล้วใช่รู้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงภัยโทษ เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา”

(สุเราะฮฺอัลอันอาม :145)

จากการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์พบว้เลือดที่อยู่ในสัตว์มีการปะปนกับเชื้อโรคมกและสามารถก่อให้เกิดเป็นโรคร้ายได้ ทั้งนี้อิสลามได้บัพญญติให้มีการเชือดสัตว์ก่อนนำมาปรุงเป็นอาหารทุกครั้ง เพราะอิสลามถือว้การเชือดสัตว์เสมือนเป็นวิธีที่สามารถขจัดและนำเชื้อโรคออกจากสัตว์ดังกล่าวได้

การที่บทบัญญัติได้ห้ามรับประทานเลือดสดที่ไหลออกมา ได้มีการวิจัยพบว่าเลือดเป็นแหล่งสะสมและเพาะพันธุ์เชื้อโรคที่ดีที่สุด ในขณะที่เลือดนั้นไม่ปรากฏว่ามีสารอาหารใดๆ เลย และยากต่อการย่อยสลายเมื่อเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ และเมื่อมีการรับประทานเข้าไปแล้วเมื่อถ่ายออกมาแล้วจะออกเป็นสีดำโดยไม่มีการย่อยสลายแต่อย่างใด

และผลจากศึกษาวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ในด้านนี้พบว่า อันตรายที่เกิดจากรับประทานเลือดสดหรือเลือดที่มาปรุงให้สุกนั้นสูงมากก็เพราะเลือดนั้นเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคอย่างดีเลย และเสมือนเป็นการสะสมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซที่สามารถคร่าชีวิตมนุษย์ได้ ดังนั้นการที่คนหนึ่งรับประทานเลือดเป็นอาหารอย่างสม่ำเสมอเหมือนเป็นการสะสมก๊าซชนิดนี้เข้าในตัว ซึ่งแน่นอนที่สุดจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของร่างกายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Yūsuf al-Haj Ahmad, 2007: 656)

บทบัญญัติของอิสลามถือว่าเลือดที่หลงเหลือปะปนมากับเนื้อนั้น ไม่ถือว่าเป็นข้อห้ามและเป็นการอภัยให้ เพราะยากต่อการชำระล้างให้ออกหมดได้ และจะไม่ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้เจาะจงเฉพาะเลือดที่ไหลออกมาเท่านั้นเองที่เป็นที่ต้องห้าม พระองค์ตรัสว่า ﴿وَدَمًا مَّسْفُوحًا﴾ ความว่า “หรือเลือดที่ไหลออกมา” อายะฮ์นี้บ่งบอกว่าเลือดที่หลงเหลืออยู่ในเนื้อนั้นไม่เข้าในจำพวกเลือดที่ต้องห้ามแต่อย่างใด (ใน <http://articles.islamweb.net/media/index.php?page=article&lang=A&id=28951> - 19 ธันวาคม 2556)

อิมามอฏเฐาะบะรียฺ (al-Tobarīy, 2000: 12/192) ได้อธิบายว่า “ในเงื่อนไขของเอกองค์อัลลอฮฺ ﷻ ต่อประเด็นของเลือดที่ได้บัญญัติแก่บ่าวของพระองค์นั้นเฉพาะเลือดที่ไหลเท่านั้นที่เป็นที่ต้องห้าม และหลักฐานในประเด็นนี้ชัดเจนมาก ว่าถ้าไม่ใช่เลือดที่ไหลออกมาถือว่าหะلالและไม่เป็นนะญิสแต่อย่างใด”

3.2.3.3 มห้ศรรยฺแห่งความเร้นลับที่จะเกิดขึ้นในอนาคด

การกล่าวล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคดเป็นความรอบรู้ประการหนึ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้จารึกไว้ในอัลกุรอาน สิ่งนี้เป็นหลักฐานยืนยันว่า อัลกุรอานนั้นเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงรอบรู้ทุกประการ ตัวอย่างของความมห้ศรรยฺในด้านนี้ อย่างเช่น

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ของบรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะได้ยึดครองเมืองมักกะฮ์กลับคืนมาจากการตกอยู่ภายใต้การยึดครองของพวกปฏิเสธศรัทธา พวกบูซาเจรีด (มุชริกีน) ด้วยความภาคภูมิใจ คือ อายะฮ์ในสุเราะฮ์อัลฟัดหฺ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلِطِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾﴾

(سورة الفتح: 27)

ความว่า “โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่เราะฮ์ของพระองค์ด้วยความจริงแน่นอนพวกเขาจะได้อำนาจเข้าสู่มัสยิดอัลหะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮ์) โดย (บางคน) โคนผมของพวกเขาและ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเขาอย่าได้หวาดกลัวเพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้”

(สุเราะฮ์อัลฟัดหฺ :27)

3.2.3.4 ความมหัศจรรย์แห่งเลขจำนวน

1) ความมหัศจรรย์แห่งหมายเลข 7

สาเหตุที่ได้เลือกเลข 7 ในบรรดาเลขๆ อื่น เพื่อเป็น โจทย์ในการแสดงอภินิหารีย์ของอัลกุรอาน ในขณะที่เลขๆ อื่นมีความเกี่ยวข้องถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน เช่นกันไม่ใช่เฉพาะเพียงเลข 7 เท่านั้น เลขอื่นๆ ที่กล่าวถึงเช่น 9 11 13 19 และ 99 ก็มีความมหัศจรรย์ที่น่าทึ่งเช่นกัน

มหัศจรรย์ของหมายเลข 7 ยกมาเพื่อเป็นตัวอย่าง เช่น

- ชั้นฟ้ามี 7 ชั้นมีกล่าวไว้ทั้งหมด 7 ครั้ง

- อัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วย 7 หูรฟ (พยางค์)

- สุเราะฮ์แรกในอัลกุรอานคือ สุเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์มี 7 อายะฮ์ มีจำนวน

พยัญชนะ 21 ตัวถ้าไม่รวมพยัญชนะที่ซ้ำกัน ซึ่งเป็นผลคูณของ 7 x 3

- จำนวนคำของอายะฮ์แรกกับคำของอายะฮ์ในอัลกุรอานบวกกันเป็น 7 คำ และจำนวนคำของสุเราะฮ์แรกกับจำนวนคำของสุเราะฮ์สุดท้ายบวกกันเป็น 49 คำ คือผลคูณของ 7×7

- เป็นเลขแรกและเลขสุดท้ายที่กล่าวในอัลกุรอาน และจำนวนอายะฮ์ระหว่างอายะฮ์แรกที่มีเลข 7 กับอายะฮ์สุดท้ายคือ 5649 อายะฮ์ และจำนวนสุเราะฮ์ระหว่างทั้งสองนั้นมี 77 สุเราะฮ์ ซึ่งทั้งสองมาจากผลคูณของเลข 7 ($5649 = 7 \times 807$) ($77 = 7 \times 11$)

- จำนวนประตุนรกมี 7 ประตูและมีกล่าวในอัลกุรอานถึง 77 ครั้ง ซึ่งเป็นผลคูณของ 7×11

2) ความมหัศจรรย์ของประโยค “บัสมะละฮ์” คือ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

สาเหตุที่ได้เลือกอายะฮ์นี้ของอัลกุรอานเนื่องจากอายะฮ์นี้เป็นอายะฮ์แรกที่ได้บันทึกไว้ในอัลกุรอาน ซ้ำยังเป็นประโยคที่มุสลิมทุกคนใช้เป็นบทขอพรก่อนเริ่มในทุกการทำงาน ทุกอิริยาบถ เสมือนกับว่ามีความเกี่ยวข้องกับชีวิตมุสลิมเป็นอย่างยิ่ง อะไรคือความเร้นลับของประโยคนี้? โดยที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ลำดับอักษรและคำอย่างน่าทึ่งที่สุด และมันมีความเกี่ยวข้องกับเลข 7 เป็นตัวแปรและมีผลลัพธ์ที่ลงตัวพอดี โดยที่ส่วนใหญ่จะเป็นการลำดับตัวเลขอย่างเช่น

- ที่แรกที่ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ คือ 1 ที่สุดท้ายปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อันนาส คือ 114 จะเรียงลำดับเป็น 1114 ซึ่งเป็นผลคูณของ $1114 = 7 \times 163$

- ทุกๆ คำในประโยคบัสมะละฮ์ประกอบด้วยหลายๆ พยางค์ดังนี้ (بِسْمِ) มี 3 พยางค์ (اللَّهُ) มี 4 พยางค์ (الرَّحْمَنِ) มี 6 พยางค์ (الرَّحِيمِ) มี 6 พยางค์ จะเรียงลำดับเป็น 6643 ซึ่งเป็นผลคูณของ $6643 = 7 \times 949$ คือลงจำนวนพอดี

- คำว่า (اللَّهُ) มีพยัญชนะ 4 เป็นตัวประกอบ ซึ่งด้วยความประสงค์และเดชานูภาพของอัลลอฮ์ที่เลือกเฉพาะพยัญชนะนี้เท่านั้นเพื่อเป็นชื่อเอกะของพระองค์ นั่นแสดงถึงความมหัศจรรย์ยิ่ง คือ ถ้านับคำในประโยคของบัสมะละฮ์ที่มีสามอักษรนี้ (بِسْمِ) มี 0 พยางค์ (اللَّهُ) มี 4 พยางค์ (الرَّحْمَنِ) มี 2 พยางค์ (الرَّحِيمِ) มี 2 พยางค์ มาเรียงลำดับเป็น 2240 ซึ่งเป็นผลคูณของ $2240 = 7 \times 320$ คือลงจำนวนพอดี

- คำแรก คือ (بِسْمِ) ปรากฏในอัลกุรอานทั้งหมด 22 ที่ ในขณะที่คำสุดท้าย (الرَّحِيمِ) ปรากฏในอัลกุรอานทั้งหมด 115 ที่ นำมาเรียงลำดับเป็น 11522 ซึ่งเป็นผลคูณของ $11522 = 7 \times 1464$ คือลงจำนวนพอดี

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงบางส่วนของข้อของบัสมะละฮุที่มีความเกี่ยวข้องกับเลข 7 ที่เป็นตัวคูณอย่างลงตัวพอดี และยังมีอีกมากที่สามารถสร้างความตะลึงถึงความมหัศจรรย์ของบัสมะละฮุที่เกี่ยวกับตัวเลขไม่ว่าจะเป็นเลข 9 11 หรือ 19 ซึ่งทั้งหมดนั้นล้วนเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ทั้งสิ้น

3) ความมหัศจรรย์ของอายะฮ์ ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ มีความว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อคักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน” (สุเราะฮ์อัลหิจญ์ร :9)

สาเหตุที่ได้เลือกอายะฮ์นี้ของอัลกุรอาน เนื่องจากอายะฮ์นี้มีความหมายแสดงถึงการท้าทายแห่งอัลกุรอานแก่นุชชะฮ์ตั้งแต่อดีตกาลจนถึงวันสิ้นโลก ที่เหนือความสามารถของมนุษย์ที่จะทำการใดๆ เพื่อให้เกิดความค้างปร้อยแก่อัลกุรอานไม่ว่าการต่อเติมหรือตัดทอนแม้แต่เพียงอายะฮ์เดียวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอัลกุรอานได้ และในทางตรงกันข้าม อัลกุรอานนี้จะยังคงรักษาความสมบูรณ์แบบตลอดไปชั่วนิรันดร์ ความมหัศจรรย์ที่ซ่อนเร้นของเลขจำนวนอย่างลงตัวและน่าทึ่งจริง โดยจะใช้เลข 7 เป็นตัวแปร สามารถแยกประเด็นได้นี้

- ในอายะฮ์นี้มีจำนวนพยัญชนะทั้งหมด 28 ตัว เท่ากับจำนวนพยัญชนะภาษาอาหรับ คือ

อายะฮ์	لَحْفَظُونَ	له	إنا	و	الذکر	نزلنا	نحن	إنا	รวมทั้งหมด
จำนวน	6	2	3	1	5	5	3	3	28 ตัว

- ในอายะฮ์มีทั้งหมด 7 คำ โดยที่ไม่นับ “วาว” เป็นคำเพราะมันต้องพ่วงคำอื่นตลอด คือผลคูณของ $7 \times 4 = 28$ (28 เป็นเลขจำนวนพยัญชนะภาษาอาหรับ)

- จำนวนพยัญชนะของคำในอายะฮ์เมื่อเอามาเรียงกัน คือ 62315533 เป็นผลคูณของ 7×8902219

- เอา 62315533 มาหารกับ 23 คือ $62315533 \div 23 = 2709371$ (เลข 23 เป็นจำนวนของระยะเวลาการประทานอัลกุรอานทั้งหมดคือ 23 ปี)

- เอา 2709371 มาแยกคูณกันจะเป็นดังนี้ $2 \times 7 \times 0 \times 9 \times 3 \times 7 \times 1 = 2646 \div 7 = 378$ และเอา $378 \div 7 = 54$ (54 เป็นลำดับการประทานสุเราะฮ์อัลหิจญ์ร)

- ลำดับสุเราะฮ์อัลหิจรฺในอัลกุรอานคือ 15 และลำดับการประทานสุเราะฮ์คือ 54 นำสองจำนวนนี้มาเรียงกัน จะเป็น $1554 \div 7 = 222$ (222 เป็นผลคูณที่ลงตัว)
- จำนวนตัวอักษรในสุเราะฮ์นี้มีทั้งหมด 2797 มาแยกคูณกันจะเป็นดังนี้ $2 \times 7 \times 9 \times 7 = 882$, และเอา $882 \div 7 = 126$ และเอา $126 \div 7 = 18$ (18 เป็นผลคูณที่ลงตัว)
- สิ่งที่มีหัจจรียิ่งกว่านั้นคือคำว่า (حفظون) ถูกเขียน โดยไม่มีอลิฟ และถ้าหากว่ามีอลิฟกำกับไว้คำนี้จะทำให้ผลลัพธ์ของตัวเลขทั้งหมดนั้นคลาดเคลื่อนไม่ลงตัวแน่นอน แล้วใครล่ะที่เป็นผู้กำหนดถ้าไม่ใช่อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงรอบรู้ทั้งปวง

4) ความไม่บังเอิญของเลขจำนวนต่างๆ

- ระยะเวลาที่ชาวอ่าวได้เข้าไปหลบหนีและเข้าไปซ่อนตัวจากกษัตริย์ผู้ปกครองนครที่ธรรมเป็นเวลาถึง 309 ปี โดยที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้บันทึกประวัติของพวกเขาในอัลกุรอาน สุเราะฮ์อัลกะฮฟูอย่างละเอียด โดยเริ่มจากอายะฮ์ที่ 10 มีว่า ﴿إِذْ أَوْىءَ الْفِتْيَةُ إِلَىٰ آلِ كَثُفٍ﴾ ... จนจบเรื่องราวที่อายะฮ์ที่ 26 มีว่า ﴿... قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا﴾ ... เราพบว่าจำนวนคำตั้งแต่คำว่า (إِذْ) จนถึงคำ (لَبِثُوا) มีทั้งหมด 309 คำ ซึ่งเท่ากับจำนวนปีที่พวกเขาเข้าไปหลบตัวอยู่ในถ้ำพอดีอย่างน่ามหัศจรรย์ยิ่ง
- คำว่า (الدنيا) หมายถึง โลกคุณยา ที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานมีทั้งหมด 115 ที่ มีจำนวนเท่ากับคำว่า (الآخرة) หมายถึง โลกอาคีเราะฮ์ ที่มีจำนวน 115 ครั้งเช่นเดียวกัน
- คำว่า (الملائكة) หมายถึง เทวดาของอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นมัลกุกที่ดีที่สุด มีปรากฏในอัลกุรอานทั้งหมด 68 ครั้ง เท่ากับจำนวนคำว่า (الشيطان) หมายถึง มารร้าย ซึ่งเป็นมัลกุกที่เลวที่สุด ที่มีทั้งหมด 68 ครั้งเช่นกัน
- คำว่า (شهر) หมายถึง เดือน มีกล่าวในอัลกุรอานทั้งหมด 12 ครั้ง เท่ากับจำนวนเดือนในรอบปีพอดี
- คำว่า (يوم) หมายถึง วัน มีกล่าวในอัลกุรอานทั้งหมด 365 ครั้ง เท่ากับจำนวนวันในรอบปีพอดีเช่นกัน

3.2.3.5 ความมหัศจรรย์แห่งการสร้างสรรคมนุษย์

คนที่ชื่อว่า มุฮัมมัด ผู้ซึ่งอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ ทราบได้อย่างไรถึงเรื่องราวการสร้างสรรคมนุษย์เมื่อ 1400 ปีมาแล้ว ทั้งๆ ที่นักวิทยาศาสตร์เพิ่งจะมีการค้นพบเรื่องนี้เมื่อไม่นานมานี้ โดยอาศัยเครื่องมือที่ทันสมัยและกล้องจุลทรรศน์ที่มีความละเอียดสูง ซึ่งยังไม่มีใช้ในสมัยก่อน เลเวนฮุก (Leeuwenhoek²) คือนักวิทยาศาสตร์คนแรกที่สังเกตเซลล์อสุจิของมนุษย์ ด้วยการใช้กล้องจุลทรรศน์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่เมื่อปี ค.ศ. 1667 (หลังนบีมุฮัมมัด ﷺ เสียชีวิตไปแล้วกว่า 1000 ปี) พวกเขาได้มีความเข้าใจผิดคิดว่าเซลล์อสุจิเหล่านั้นประกอบไปด้วยสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กซึ่งจะก่อตัวเป็นมนุษย์และเซลล์ไข่เป็นเพียงสารอาหารที่จะหล่อเลี้ยงเซลล์อสุจิเท่านั้น โดยจะเจริญเติบโตเมื่อฝังตัวลงในอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง ซึ่งในอัลกุรอาน พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาของตัวอ่อนมนุษย์อย่างละเอียดชัดเจนไว้ก่อนแล้ว

3.3 ความคิดเห็นของนักวิทยาศาสตร์ในเรื่องปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ในคัมภีร์อัลกุรอาน

ความคิดเห็นบางประการของนักวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน โดยพวกเขาได้กล่าวข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้

1) ดร. ที วี เอ็น เฟอร์เสาด์ (Dr. T. V. N. Persaud) ท่านได้กล่าวเมื่อเขาถูกถามเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ทางวิทยาศาสตร์ในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเขาได้ทำการวิจัยมา เขากล่าวว่า “ที่ข้าพเจ้าเข้าใจก็คือว่า มุฮัมมัดเป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนธรรมดาเท่านั้นเอง ท่านอ่านหนังสือไม่ออก และเขียนหนังสือไม่ได้ แท้ที่จริงแล้ว ท่านเป็นคนไม่รู้หนังสือ และเรากำลัง

² อันตวน แวน เลเวนฮุก (Antonie van Leeuwenhoek) เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวดัตช์ ได้ชื่อว่าเป็น "บิดาแห่งวิชาจุลชีววิทยา" มีอายุระหว่างปี 1632-1723 ค.ศ. เขาถือว่าเป็นนักจุลชีววิทยาคนแรกที่พัฒนากล้องจุลทรรศน์ให้มีประสิทธิภาพมาก และมีความละเอียดสูง (ใน <http://th.wikipedia.org/wiki-19> กันยายน 2556)

³ ศาสตราจารย์สาขาภาควิชาวิทยาศาสตร์ ศาสตราจารย์สาขากุมารเวชศาสตร์และสุขภาพเด็ก และศาสตราจารย์สาขาสูติศาสตร์ นรีเวชวิทยา และวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ของมหาวิทยาลัยมานิโทบา (University of Manitoba), วินนิเพก, มานิโทบา ประเทศแคนาดา ที่แห่งนั้น เขาได้ดำรงตำแหน่งประธานแผนกภาควิชาถึง 16 ปี . เขามีชื่อเสียงโด่งดังอยู่ในสาขาวิชานี้ เขาเป็นนักเขียนหรือบรรณาธิการให้กับตำราเรียนถึง 22 เล่ม อีกทั้งยังจัดพิมพ์เอกสารทางวิทยาศาสตร์ถึง 181 ชิ้น ในปี พ.ศ. 2534 เขาได้รับรางวัลบุคคลที่น่าชื่นชมที่สุดในสาขาภาควิชาของประเทศแคนาดา นั่นคือรางวัล J.C.B Grant Award จากสมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนาดา (Canadian Association of Anatomists) (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

จะพูดถึงเรื่องราวเมื่อหนึ่งพันสองร้อยปี (จริงๆ แล้วต้องเป็น 1400 ปี) มาแล้ว ท่านเคยพบกับผู้ที่ได้อ่าน ไม่ออกเขียนไม่ได้ แต่สามารถแปลและกล่าวถ้อยคำได้อย่างน่าทึ่ง อีกทั้งยังตรงกับลักษณะทางวิทยาศาสตร์อย่างน่าทึ่งอีกด้วย และโดยส่วนตัวข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าไม่อาจมองเรื่องนี้ว่าเป็นเพียงเรื่องบังเอิญได้ เนื่องจากมีความถูกต้องแม่นยำสูง และอย่างที่ Dr. Kheith Moore ได้กล่าวไว้ ข้าพเจ้าเชื่อได้อย่างสนิทใจว่าเรื่องนี้เป็นการคลอใจหรือเป็นการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทำให้ท่านทราบถึงถ้อยแถลงเหล่านี้”

ศาสตราจารย์ Persaud ได้นำอายะฮ์อัลกุรอานบางบทที่อยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานและคำพูดของนบีมุหัมมัด ﷺ มารวมไว้ในหนังสือบางเล่มของเขาด้วย อีกทั้งยังนำเสนออายะฮ์อัลกุรอานและคำพูดของนบีมุหัมมัด ﷺ ในที่ประชุมอีกหลายแห่งด้วย.

2) ดร. โจย์ เลย์ ซิมป์สัน⁴ (Dr. Joe Leigh Simpson) ได้ทำการศึกษาหะดีษของนบีมุหัมมัด ﷺ ในสองประโยคดังนี้:

ความว่า “พวกเจ้าทุกคน ส่วนประกอบทั้งหมดที่ก่อกำเนิดขึ้นเป็นตัวพวกเจ้านั้นมาจากการหล่อหลอมเข้าด้วยกันในมดลูกของมารดาโดยใช้เวลาสี่สิบวัน....”

(บันทึกโดย Muslim, n.d. 6893:)

และอีกหะดีษหนึ่ง

ความว่า “เมื่อตัวอ่อนผ่านพ้นไปเป็นเวลาสี่สิบสองคืนแล้ว พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งญิบรีล (เทพเจ้า) ไปที่ตัวอ่อนดังกล่าว เพื่อตกแต่งรูปทรงและสร้างสรรค์หู ตา ผิวหนัง เนื้อ และกระดูก....”

(บันทึกโดย Muslim, n.d. : 2645)

⁴ ดร. โจย์ เลย์ ซิมป์สัน (Dr. Joe Leigh Simpson) เป็นประธานแผนกสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา ศาสตราจารย์ในสาขาสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา อีกทั้งยังเป็นศาสตราจารย์ในสาขาวิชาโมเลกุลและพันธุศาสตร์ของมนุษย์ที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์เบย์เลอร์ (Baylor College of Medicine) ฮุสตัน เท็กซัส สหรัฐอเมริกา อดีตเคยเป็นศาสตราจารย์ในสาขาสูติ-นรีเวชวิทยาและประธานแผนกสูติ-นรีเวชวิทยาที่มหาวิทยาลัยเทนเนสซี (University of Tennessee), เม็มphis, เทนเนสซี, สหรัฐอเมริกา. อีกทั้งยังเป็นประธานสมาคมการเจริญพันธุ์ของสหรัฐอเมริกา (American Fertility Society) อีกด้วย เขาได้รับรางวัลเกียรติยศมากมาย รวมทั้งรางวัลบุคคลดีเด่นจากสมาคมศาสตราจารย์ด้านสูติวิทยาและนรีเวชวิทยา (Association of Professors of Obstetrics and Gynaecology) ในปี พ.ศ. 2535 (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

เขาได้ทำการศึกษาหะดีษทั้งสองของนบีมุหัมมัด ﷺ อย่างละเอียดแล้ว ได้ความว่า ในสี่สิบวันแรกของการก่อตัว เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นช่วงกำเนิดตัวอ่อน เขารู้สึกประทับใจเป็นอย่างมากในความถูกต้องและแม่นยำของหะดีษของนบีมุหัมมัดดังกล่าว หลังจากนั้น ในระหว่างการประชุมที่แห่งหนึ่ง เขาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดังต่อไปนี้

“ดังนั้นหะดีษทั้งสองที่กล่าวถึงนี้ ได้ทำให้เราทราบถึงตารางเวลาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในเรื่องพัฒนาการที่สำคัญของตัวอ่อนก่อนระยะเวลาสี่สิบวัน และอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่ามีวิทยากรท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงประเด็นนี้เข้าไปแล้วเมื่อเช้านี้ว่า หะดีษเหล่านี้ไม่อาจได้มาโดยอาศัยความรู้ในทางวิทยาศาสตร์ซึ่งมีอยู่ในยุคสมัยที่เขียนถ้อยคำเหล่านี้ขึ้นมา เขาพูดต่อว่า ข้าพเจ้าคิดว่า นอกจากจะไม่มี ความขัดแย้งกันระหว่างเรื่องราวเกี่ยวกับพันธุศาสตร์และศาสนาแล้ว ศาสนายังสามารถชี้ทางให้กับเรื่องทางวิทยาศาสตร์ได้ด้วยการเปิดเผยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์บางเรื่องในสมัยโบราณได้อีกด้วย อย่างเช่นข้อความที่จารึกไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งได้แสดงให้เห็นในอีกหลายศตวรรษต่อมาว่าเป็นความจริง ซึ่งเป็นการสนับสนุนว่าองค์ความรู้ที่อยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานนั้น ได้รับการถ่ายทอดมาจากพระผู้เป็นเจ้าแน่นอน”

3) ดร. อี มาร์แชลล์ จอห์นสัน (Dr. E. Marshall Johnson) เคยแถลงการในระหว่างการประชุมทางการแพทย์ในกรุงดัมมัม ประเทศซาอุดีอาระเบีย ศาสตราจารย์ Johnson โดยได้กล่าวถึงการนำเสนอที่เกี่ยวกับงานค้นคว้าของเขาว่า

“พอสรุปได้ว่า คัมภีร์อัลกุรอานไม่ได้อธิบายไว้แต่เพียงการพัฒนารูปร่างภายนอกเท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำถึงช่วงระยะการพัฒนาวัยวะภายใน ระยะต่างๆ ภายในตัวอ่อน ทั้งการสร้างและการพัฒนาของตัวอ่อน โดยเน้นย้ำถึงขั้นตอนสำคัญๆ ซึ่งได้รับการยอมรับจากวิทยาศาสตร์ร่วมสมัยอีกด้วย”

⁵ ดร. อี มาร์แชลล์ จอห์นสัน (Dr. E. Marshall Johnson) เป็นศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ในสาขากายวิภาควิทยาและการพัฒนาทางด้านชีววิทยา ณ มหาวิทยาลัยธอมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson University), พิตต์สเบิร์ก เพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา ที่แห่งนั้น เขาเป็นศาสตราจารย์ในสาขากายวิภาควิทยาเป็นเวลา 22 ปี เป็นประธานแผนกกายวิภาควิทยาและผู้อำนวยการของสถาบันแดเนียล โบห์ (Daniel Baugh Institute) อีกทั้งเขายังเป็นประธานของสมาคมวิทยาเทราโต (Teratology Of the Society) เขามีงานเขียนมากกว่า 200 ชิ้น ในปี พ.ศ. 2524 (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

เขายังได้กล่าวอีกด้วยว่า “ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าจึงสามารถดำเนินงานกับสิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นได้เท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจชีววิทยาของตัวอ่อนและการพัฒนาการได้ ข้าพเจ้าเข้าใจพระคำรัสที่แปลมาจากคัมภีร์อัลกุรอานได้ อย่างที่ข้าพเจ้าได้เคยยกตัวอย่างไปก่อนหน้านี้แล้ว ถ้าข้าพเจ้าจำต้องสับเปลี่ยนตัวของข้าพเจ้าเองกลับไปยังยุคสมัยก่อนนั้น โดยที่มีความรู้ดังเช่นในปัจจุบันนี้ และเมื่อให้ข้าพเจ้าอธิบายสิ่งต่างๆ ข้าพเจ้าก็ไม่อาจอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ได้อธิบายไปแล้วได้อีก ข้าพเจ้ายังไม่เห็นพยานหลักฐานใดที่จะใช้หักล้างแนวความคิดที่ว่า ปัจเจกชนอย่างเช่น มุฮัมมัด ต้องได้รับการพัฒนาข้อมูลเหล่านี้มาจากสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด ดังนั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นมีอะไรในที่นี่ที่จะขัดแย้งกับแนวความคิดที่ว่า ในงานเขียนของท่าน ต้องมีพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้วยเป็นแน่แท้”

4) ดร. วิลเลียม ดับเบิลยู เฮย์⁶ (Dr. William W. Hey) ได้กล่าวดังต่อไปนี้ ในการนำเสนอผลงานทางด้านวิจัยของเขาหลังจากที่ได้หารือกับศาสตราจารย์ Hey เกี่ยวกับข้อความในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งกล่าวถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทะเลที่มีการค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากจริงๆ ที่ว่าข้อมูลชนิดดังกล่าวพบอยู่ในคัมภีร์ที่เก่าแก่อย่างคัมภีร์อัลกุรอาน และข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะทราบว่าจะข้อมูลเหล่านั้นมาจากที่ใด แต่ข้าพเจ้าคิดว่า มันน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งที่มีข้อมูลดังกล่าวนี้อยู่ในคัมภีร์นั้น และงานนี้ยังคงเดินหน้าค้นหาความหมายที่อยู่ในบางตอนของคัมภีร์ต่อไป” และเมื่อเขาถูกถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของคัมภีร์อัลกุรอาน เขาตอบว่า “เออ ข้าพเจ้าคิดว่าคัมภีร์นั้นคงจะต้องเป็นเทวโองการอย่างแน่นอน มีอายะฮ์ (โองการในคัมภีร์อัลกุรอาน) อยู่เพียงไม่กี่บทเท่านั้นที่มีคำอธิบายที่ค่อนข้างครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนาของมนุษย์ตั้งแต่ระยะที่มีการปฏิสนธิไปจนถึงระยะการพัฒนาวัยวะ ไม่เคยมีการบันทึกที่เกี่ยวกับการพัฒนาการของมนุษย์ที่มีความชัดเจนและสมบูรณ์แบบมาก่อน อย่างเช่น การแบ่งประเภท คำศัพท์เฉพาะทาง และคำอธิบาย ตัวอย่างส่วนใหญ่ แต่ไม่ทั้งหมด คือการอธิบายนั้นเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าไว้หลายศตวรรษ ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกที่เกี่ยวกับระยะต่างๆ ของตัวอ่อนมนุษย์และ

⁶ ดร. วิลเลียม ดับเบิลยู เฮย์ (Dr. William W. Hey) เป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านทะเลที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง เขาเป็นศาสตราจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ทางธรณีวิทยาของมหาวิทยาลัยโคโลราโด (University of Colorado) โบลดเดอร์ โคโลราโด สหรัฐอเมริกา อดีตเคยดำรงตำแหน่งคณบดีของคณะวิทยาศาสตร์ทางทะเลและสภาพบรรยากาศ ณ มหาวิทยาลัยไมอามี (University of Miami) ไมอามี ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

การพัฒนาการของทารกในครรภ์ซึ่งได้บันทึกไว้ในวรรณกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์สมัยโบราณ”

5) ดร.โยชิฮิเดะ โกไซ (Dr. Yoshihide Kozai)⁷ ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยโตเกียว (Tokyo University) ฮองโกะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และเป็นผู้อำนวยการหอดูดาวดาราศาสตร์แห่งชาติ (National Astronomical Observatory) มิตากะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เขาได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้พบกับข้อเท็จจริงด้านดาราศาสตร์ที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอาน และสำหรับพวกเราบรรดานักดาราศาสตร์สมัยใหม่ได้ศึกษาค้นคว้าเพียงแค່เสื้อเล็กๆ ของจักรวาลเท่านั้น เราได้มุ่งมั่นเพียรพยายามเพื่อทำความเข้าใจเพียงส่วนเล็กๆ เท่านั้น เนื่องจากการใช้กล้องโทรทรรศน์ ทำให้เราสามารถมองเห็นเพียงแค່เสื้อของท้องฟ้า โดยไม่ได้คำนึงถึงทั้งจักรวาลเลย ดังนั้น เมื่ออ่านพระคัมภีร์อัลกุรอาน และเมื่อได้ตอบคำถามต่างๆ ข้าพเจ้าจึงคิดว่า ข้าพเจ้าค้นพบวิถีทางที่จะเสาะแสวงหาเรื่องราวของจักรวาลในอนาคตได้แล้ว”

6) ศาสตราจารย์ เตชทัสน์ เตชเสน⁸ (Tejatat Tejasen) ได้ยื่นขึ้นและกล่าวในระหว่างการประชุมทางการแพทย์แห่งชาอุดีอารเบีย ครั้งที่แปด ในกรุงริยาด ประเทศซาอุดีอารเบียว่า “ในช่วงระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจในคัมภีร์อัลกุรอานจากการศึกษาของข้าพเจ้าและจากสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากการประชุมในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าทุกสิ่งที่จารึกไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานเมื่อหนึ่งพันสี่ร้อยปีมาแล้วนั้นจะต้องเป็นความจริง ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากว่าไม่มีหัมมัดนั้นทรงอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มุหัมมัดจะต้องทรงเป็นผู้นำสารซึ่งถ่ายทอดความจริงนี้ ซึ่งต้องมีใครที่มีความเหมาะสมอย่างเช่น พระผู้สร้างเป็นผู้เปิดเผยความรู้นี้ให้แก่พระองค์เพื่อเป็นวิทายาทาน พระผู้สร้างที่ว่านี้จะต้องเป็นพระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะกล่าว *La ilaha illa Allah* ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าองค์ใดอีกแล้วที่จะควรเคารพบูชานอกเสียจาก

⁷ ดร.โยชิฮิเดะ โกไซ เป็นศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยโตเกียว (Tokyo University) ฮองโกะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และเป็นผู้อำนวยการหอดูดาวดาราศาสตร์แห่งชาติ (National Astronomical Observatory) มิตากะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

⁸ ศาสตราจารย์ เตชทัสน์ เตชเสน ดำรงตำแหน่งประธานแผนกกายวิภาควิทยาแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย อดีตเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (ใน <http://www.islam-guide.com/th/ch1-1-h.htm> -19 กันยายน 2556)

พระองค์อัลลอฮฺ (พระผู้เป็นเจ้า) *Muhammadur rasoolu Allah* มุหัมมัดคือผู้นำสาร (นบี) ของพระองค์อัลลอฮฺ (พระผู้เป็นเจ้า) สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าคงจะต้องขอแสดงความยินดีกับการดำเนินการจนประสบความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่และยอดเยี่ยมสำหรับการประชุมในครั้งนี้”

Prince of Songkla University
Pattani Campus